

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

29. P-1939/2021

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. u stečaju, Zagreb, Martićeva ulica 6, OIB: 08214831145, kojeg zastupa punomoćnik Luka Vukelić, odvjetnik u Zagrebu, Prilaz Gjure Deželića 16, protiv tuženika EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., Mađarska, Budimpešta, Ganz utca 6. III. emelet 7, OIB: 03184106793, kojeg zastupa punomoćnik Filip Radolović, odvjetnik u Zagrebu, Bleiweisova 21, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon javne glavne rasprave zaključene 13. rujna 2022., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 13. listopada 2022. objavljene presude

presudio je

- I Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. u stečaju, Zagreb, Martićeva ulica 6, OIB: 08214831145 Ugovor o prodaji i prijenosu dionica trgovačkog društva Jelsa d.d. od 15. veljače 2021., ovjeren 17. veljače 2021. od strane javnog bilježnika Vladimira Marčinka u Zagrebu pod brojem OV-716/2021, a na temelju kojeg je stečajni dužnik ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. u stečaju, Zagreb, Martićeva ulica 6, OIB: 08214831145 predao i prenio 6.118.558 redovnih dionica trgovačkog društva JELSA d.d., Jelsa, Jelsa 246, OIB: 51177655549 oznake JLSA-R-B, ISIN: HRJLSARB0006, svaka nominalnog iznosa 10,00 kn, ukupnog nominalnog iznosa 61.185.580,00 kn, društvu EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., Ganz utca 6. III. em. 7, 1027 Budimpešta, Mađarska, OIB: 03184106793.
- II Nalaže se tuženiku EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., Ganz utca 6. III. em. 7, 1027 Budimpešta, Mađarska, OIB: 03184106793, da u stečajnu masu tužitelja, ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. u stečaju, Zagreb, Martićeva ulica 6, OIB: 08214831145, vrati 6.118.558 redovnih dionica trgovačkog društva JELSA d.d. sa sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, OIB: 51177655549, oznake JLSA-R-B, ISIN: HRJLSARB0006, svaka nominalnog iznosa 10,00 kn, ukupnog nominalnog iznosa 61.185.580,00 kn, sve u roku 15 dana.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- III Dozvoljava se tužitelju ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. u stečaju, Zagreb, Martićeva ulica 6, OIB: 08214831145, da bez ikakvog daljnijeg sudjelovanja ili odobrenja tuženika EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., Ganz utca 6. III. em. 7, 1027 Budimpešta, Mađarska, OIB: 03184106793, na temelju ove presude, izvrši preknjižbu – prijenos 6.118.558 redovnih dionica trgovačkog društva JELSA d.d. sa sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, OIB: 51177655549, oznake JLSA-R-B, ISIN: HRJLSARB0006, svaka nominalnog iznosa 10,00 kn, ukupnog nominalnog iznosa 61.185.580,00 kn s računa nematerijaliziranih vrijednosnih papira tuženika na svoj račun nematerijaliziranih vrijednosnih papira broj 5795036 kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. u Zagrebu, a što je tuženik dužan trpjeti.
- IV Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 506.875,00 kn / 67.273,87 EUR¹ zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 13. listopada 2022. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je većinski vlasnik tužitelja Tamas Vitezy iz Mađarske koji je imatelj 10.442.320 dionica odnosno 80 % udjela u temeljnom kapitalu tužitelja ujedno bio i predsjednik tužiteljevog nadzornog odbora. Tuženik je društvo s ograničenom odgovornošću iz Mađarske čiji je jedini član i vlasnik također Tamas Vitezy, a koji je ujedno i jedini direktor tuženika. Iz navedenog proizlazi da su tužitelj i tuženik povezana društva u smislu odredbe čl. 473. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015, 40/2019, u daljnjem tekstu: ZTD) i da je Tamas Vitezy u odnosu na tužitelja bliska osoba u smislu čl. 207. st. 2. toč. 1. i 2. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ). Navodi da su tužitelj i tuženik 15. veljače 2021. sklopili Ugovor o prodaji i prijenosu dionica trgovačkog društva Jelsa d.d., ovjeren 17. veljače 2021. od strane javnog bilježnika Vladimira Marčinka u Zagrebu pod brojem OV-716/2021 (dalje u tekstu: Ugovor) na temelju kojeg je tuženik stekao 6.118.558 redovnih dionica oznake JLSA-R-B, ISIN: HRJLSARB0006, svaka u nominalnom iznosu od 10,00 kn, ukupnog nominalnog iznosa 61.185.580,00 kn, što predstavlja 81,99% temeljnog kapitala društva JELSA d.d., Jelsa, Jelsa 246, OIB: 51177655549. Prema čl. 2. Ugovora, tuženik je kao stjecatelj dionica bio dužan isplatiti tužitelju kao prenositelju naknadu za dionice u iznosu od 61.185.580,00 kn, ali tužitelj nikada nije primio nikakvu naknadu od tuženika za predmetne dionice, a tuženik se uredno upisao kao imatelj dionica pri SKDD d.d., dok je tužitelj završio u stečaju. Ističe kako je u trenutku potpisivanja Ugovora 15. veljače 2021. i preknjižbe dionica na tuženika kao stjecatelja 24. veljače 2021. Tamas Vitezy u tužitelju imao 80 % udjela u temeljnom kapitalu i bio njegov predsjednik nadzornog odbora te u tuženiku bio jedini direktor, dok je njegov

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

sin Botond Vitézy, bio jedini član tuženika, a trenutno je jedini član i direktor tuženika upravo Tamás Vitézy. Iz navedenog proizlazi da je Tamás Vitézy svjesno i namjerno premjestio jedinu vrijednu imovinu tužitelja na svoje drugo društvo, a sve u svrhu osujećivanja pokušaja vjerovnika tužitelja da naplate svoje tražbine. Pritom ističe da su računi tužitelja bili blokirani od 8. prosinca 2020., a što znači da su u trenutku sklapanja Ugovora 15. veljače 2021. i preknjižbe dionica na tuženika kao stjecatelja dionica (24. veljače 2021.), tužiteljevi računi bili blokirani. Trgovački sud u Zagrebu je 16. kolovoza 2021. rješenjem poslovni broj St-1534/2021 obustavio skraćeni stečajni postupak i otvorio stečajni postupak. Budući da je, sukladno odredbi čl. 209. SZ-a pobijana pravna radnja poduzeta 24. veljače 2021., a da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen 7. travnja 2021., dakle u razmaku od samo 43 dana, ispunjen je zakonski uvjet koji predviđa da radnja mora biti poduzeta unutar tri mjeseca. Tamás Vitézy bila je bliska osoba dužnika odnosno tužitelja u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje pa se pretpostavlja da je znala za nesposobnost za plaćanje ili prijedlog za otvaranje postupka. Tužitelj smatra da su u ovom slučaju ispunjene sve tri mogućnosti pobijanja koje SZ predviđa u odredbama članaka 199., 201. i 202. SZ-a, jer je Ugovor sklopljen u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka (Ugovor je sklopljen 15. veljače 2021., dionice su preknjižene 24. veljače 2021., a prijedlog za otvaranje stečajnog postupka je podnesen 7. travnja 2021.), jer je u vrijeme sklapanja Ugovora i prijenosa dionica tužitelj bio nesposoban za plaćanje odnosno bio je neprekidno u blokadi od 8. prosinca 2020. i jer je tuženik znao za tu nesposobnost s obzirom da je Tamás Vitézy u tužitelju imao 80% udjela u temeljnom kapitalu i bio njegov predsjednik nadzornog odbora, a ujedno je u tuženiku bio jedini direktor što ga čini bliskom osobom u smislu odredbe čl. 207. SZ-a.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodi da u vrijeme sklapanja Ugovora od 15. veljače 2021. tuženik nije imao saznanja o tome da bi tužitelj bio nesposoban za plaćanje, a niti ih je mogao imati. Pobijani Ugovor na strani tužitelja nije potpisao Tamás Vitézy nego tadašnji direktor tužitelja András Hegedűs. Ističe da je u vrijeme sklapanja i provedbe Ugovora Tamás Vitézy bio direktor tuženika, ali nije bio i član društva tuženika, već je član društva tuženika postao tek kasnije, pa suprotno navodima tužitelja nema povezanosti društava tužitelja i tuženika u smislu čl. 473. ZTD-a, a niti bliskosti u smislu odredbi čl. 207. SZ-a. Tužitelj neistinito navodi da bi tuženik 6.118.558 dionica oznake JLS-R-B, ISIN: HRJLSARB0006, svaka u nominalnom iznosu od 10,00 kn, ukupnog nominalnog iznosa 61.185.580,00 kn, što predstavlja 81,99% temeljnog kapitala trgovačkog društva JELSA d.d. stekao bez naknade odnosno da tužitelj nikada nije primio nikakvu naknadu od tuženika za dionice. Tuženik prije svega ističe da je tuženik u kritično vrijeme bio, a i dalje je najveći vjerovnik tužitelja, te prema tužitelju ima tražbinu od čak 337.311.368,67 kn, koju potražuje u stečajnom postupku koji se trenutno vodi nad tužiteljem. Tuženik je kao stečajni vjerovnik navedenu tražbinu prijavio u stečajnom postupku, ali ju je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu osporio zbog čega je tuženik pred naslovnim sudom protiv tužitelja pokrenuo parnicu radi utvrđenja svoje tražbine, a koji se postupak vodi pod poslovnim brojem P-175/2022. Iz Sporazuma sklopljenog između tuženika i tužitelja 26. veljače 2021., a predmet kojeg je reguliranje plaćanja kupoprodajne cijene za

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

predmetne dionice kako je predviđeno odredbom čl. 2. pobijanog Ugovora, vidljivo je da dionice nisu otuđene odnosno stečene bez naknade, nego radi podmirjenja barem dijela iznimno visoke tražbine tuženika prema tužitelju. Naime, iz čl. 1. Sporazuma od 26. veljače 2021. kao i iz čl. 1.1. Ugovora, razvidno je da je za dionice ugovorena kupoprodajna cijena od 61.185.580,00 kn. Istovremeno, iz čl. 2. Sporazuma od 26. veljače 2021. proizlazi da je tuženik u vrijeme sklapanja istog prema tužitelju imao tražbine u iznosu od 44.806.873,65 £ i u iznosu od 200.000.000,00 HUF. Stoga su člankom 3. Sporazuma tuženik i tužitelj prebili svoje međusobne tražbine do visine kupoprodajne cijene za dionice, nakon čega preostala tražbina tuženika prema tužitelju iznosi 38.265.251,21 £, a koja tražbina je i prijavljena u stečajni postupak u odgovarajućoj kunsnoj protuvrijednosti te je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u međuvremenu pokrenuta i parnica radi utvrđenja navedene tražbine. Stoga tužitelj neistinito tvrdi da bi predmetne dionice bile stečene bez naknade, jer je tuženik za njih platio kupoprodajnu cijenu od čak 61.185.580,00 kn. Stoga u predmetnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uvjeti za pobijanje predmetnog Ugovora posebno s obzirom na neznanje i nemogućnost znanja tuženika da bi tužitelj u vrijeme sklapanja pobijanog Ugovora i prijenosa dionica bio nesposoban za plaćanje. Ističe da uslijed sklapanja Ugovora nije došlo do remećenja prava na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika odnosno do oštećenja vjerovnika već upravo suprotno, sklapanje navedenog Ugovora bilo je u najboljem interesu stečajnog dužnika i svih stečajnih vjerovnika. Naime, iako Jelsa d.d. čije su dionice predmet pobijanog Ugovora raspolaže atraktivnim nekretninama (Hotel i apartmani na otoku Hvaru) tuženik ističe da se radi o nekretninama pod ovrhama te da su navedeno društvo i njegove dionice zbog teške financijske situacije i visokih dugovanja Jelse d.d. praktički vrijednosti 0,00 kn. Navodi da je nakon početka ovog postupka 10. siječnja 2022. održana javna dražba paketa od 1.231.494 dionica društva Jelsa d.d. koje čine 16,05% dionica Jelse d.d. s pravom glasa odnosno isti toliki postotak temeljnog kapitala i prava glasa na skupštini Jelsa d.d. Iz oglasa za usmenu javnu dražbu od 24. prosinca 2021. vidljivo je da je početna cijena navedenog paketa dionica utvrđena na iznos od samo 1,00 kn, a iz Obavijesti o promjeni u glasačkim pravima objavljenim na stranicama Zagrebačke burze 18. siječnja 2022. vidljivo je da je navedene dionice za cijenu od 1,00 kn stekao BOHEMIAN FINANCING ZÁRTKÖRÜEN MŰKÖDŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG, Mađarska, Budimpešta 1148, Kerepesi út 52, OIB: 23021179492. Stoga je jasno da prijenosom predmetnih dionica stečajni vjerovnici nisu dovedeni u nepovoljniji položaj jer da su predmetne dionice ostale u vlasništvu tužitelja iste bi očito bile ponuđene za iznos od maksimalno 1,00 kn, a tuženik je Ugovorom i posebnim Sporazumom za predmetnih 6.118.558 dionica ugovorio i platio cijenu u iznosu od čak 61.185.580,00 kn, dakle iznos koji nikada i nikako ne bi mogao bit postignut prodajom. Dakle, prodajnom imovine zanemarive vrijednosti znatno su smanjene obveze stečajnog dužnika za iznos od čak 61.185.580,00 kn s očitom namjerom tužitelja za namirivanjem dugovanja te nastavka poslovanja. Navodi da tužitelj nije dokazao da stečajna masa tužitelja nije dovoljna za namirenje tražbina stečajnih vjerovnika, a to je moguće utvrditi tek po konačnom utvrđenju tražbina svih stečajnih vjerovnika te okončanju stečajnog postupka i provedenom unovčenju ostale imovine stečajnog dužnika. Navodi da se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vode dva parnična postupka radi utvrđenja

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

postojanja tražbina stečajnih vjerovnika tužitelja i to postupak pod poslovnim brojem P-175/22 pokrenut tužbom ovdje tuženika kao stečajnog vjerovnika protiv tužitelja kao stečajnog dužnika radi utvrđenja tražbine u iznosu od 337.311.368,67 kn kao tražbine II. višeg isplatnog reda i postupak pod poslovnim brojem P-256/22 pokrenut tužbom stečajnog vjerovnika Canberra Invest Zartkoruen Mukodo Reszvenytarsasag sa sjedištem u Mađarskoj protiv tužitelja kao stečajnog dužnika radi utvrđenja tražbine u iznosu od 1.820.978,97 kn. S obzirom da mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika ovisi o prethodnom utvrđenju stvarne vrijednosti i uspješnosti unovčenja cjelokupne stečajne mase, ali i o konačnom utvrđenju navedenih spornih tražbina stečajnih vjerovnika u vrlo visokim iznosima, tuženik predlaže da sud prekine ovaj postupak do pravomoćnog okončanja stečajnog postupka koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi nad tužiteljem i navedenih parničnih postupaka, jer prije saznanja o ishodima navedenih postupaka nije moguće znati bi li se eventualno uspješno pobijanje predmetnog Ugovora očitovalo u povećanju mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

3. U odnosu na navode tuženika, tužitelj navodi da je iz zapisnika sa ispitnog i izvještajnog ročišta od 22. studenog 2021. i iz tablica prijavljenih tražbina prvog i drugog višeg isplatnog reda koje je za potrebe stečajnog postupka izradio stečajni upravitelj tužitelja vidljivo da su tražbine prijavljene u stečajnom postupku nad tužiteljem iznosile ukupno 414.534.399,63 kn. Od navedenog iznosa stečajni upravitelj priznao je tražbine u iznosu od 74.325.020,25 kn. Tražbine koje je osporio stečajni upravitelj iznose ukupno 340.209.379,38 kn. Najveći dio osporenih tražbina odnosi se upravo na tražbinu koju je prijavio tuženik u ukupnom iznosu od 337.311.368,67 kn. Na ispitnom ročištu tuženik je osporio sve prijavljene tražbine svih drugih vjerovnika ne navodeći za to nikakvo obrazloženje, pa su stoga svi vjerovnici koji nisu imali ovršnu ispravu za svoje prijavljene tražbine morali pokrenuti parnice za utvrđenje svojih tražbina, dok je tuženik morao pokrenuti parnice radi dokazivanja opravdanosti osporavanja onih tražbina za koje postoje ovršne isprave. Iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama višeg isplatnog reda od 13. siječnja 2022., koje je ispravljeno rješenjem od 28. veljače 2022. vidljivo je da tražbine za koje postoje ovršne isprave iznose ukupno 58.092.638,55 kn, a za koji iznos je tuženik kao osporavatelj svih prijavljenih tražbina trebao pokrenuti odgovarajuće parnice, a što nije učinio. Dakle, iznos od 58.092.638,55 kn predstavlja minimalni iznos tražbina utvrđenih u stečajnom postupku nad tužiteljem i to samo na temelju tražbina za koje postoje ovršne isprave i koje je osporio jedino tuženik, ali nije pokrenuo odgovarajuće parnice radi dokazivanja osnovanosti svojih osporavanja. Već je taj iznos dovoljan za zaključak da imovina tužitelja nije ni izbliza dovoljna za namirenje stečajnih vjerovnika, dok sve ostale tražbine za koje ne postoji ovršna isprava znatno prelaze iznos od 340.000.000,00 kn. Samo tražbina koju je prijavio tuženik iznosi 337.311.368,67 kn. Dakle, iznos utvrđenih tražbina ubuduće može samo narasti, a već je narastao u odnosu na razdoblje od ispitnog i izvještajnog ročišta. Ne samo da tuženik nije pokrenuo parnice na koje je bio upućen i za koje postoji ovršna isprava već se pasivno drži i u drugim parnicama koje su uslijed njegovog postupanja morali pokrenuti pojedini vjerovnici koji nemaju ovršnu ispravu za svoje tražbine. Tako je u odnosu na tražbinu vjerovnika DANUVIUS MARINA d.o.o., Tribunj, u iznosu

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

od 10.076.392,67 kn već donesena presuda zbog ogluhe u korist vjerovnika čime je i navedena tražbina postala utvrđena. Nadalje, u odnosu na tražbinu koju je prijavio vjerovnik DURBAN d.o.o. u stečaju iz Splita tuženik se u parnici koja je uslijedila nagodio sa vjerovnikom, pa je i ta tražbina postala utvrđena u iznosu od 3.314.481,88 kn. To znači da već u ovom trenutku, dok su i dalje neke parnice radi utvrđenja osporenih tražbina u tijeku, ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi najmanje 71.483.513,10 kn. Imovina tužitelja nije ni približno dostatna za namirenje svih utvrđenih tražbina, a što je razvidno iz izvješća stečajnog upravitelja od 22. srpnja 2022. u kojem je stečajni upravitelj od imovine naveo samo 67.279 redovnih dionica društva Jelsa d.d. što predstavlja manje od 1% temeljnog kapitala tog društva te tako mali udio u kapitalu društva Jelsa d.d. ne može u prodaji nikako postići iznos od preko 70.000.000,00 kn na javnoj dražbi, a koliko bi bilo potrebno da se namire samo one tražbine koje su dosad utvrđene. Naime, radi se o manjinskom paketu dionica koji njegovom imatelju ne osigurava nikakav utjecaj na korporativno upravljanje društvom Jelsa d.d. Društva kćeri tužitelja koja se spominju u izvješću su ili brisana uslijed skraćenog stečajnog postupka (ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o. iz Jelse) ili prezadužena, pod blokadom računa i pred otvaranjem stečaja (ADRIATIQ ISLANDS GROUP YACHTING d.o.o. iz Jelse). Dražbe na koje upire tuženik provedene su u odnosu na manjinske pakete dionica Jelse d.d. dok se u ovoj parnici radi o većinskom paketu od 81,99% dionica koji omogućava gotovo potpunu kontrolu nad korporativnim upravljanjem i poslovanjem društva. Potpuno je bespredmetno uspoređivati manjinske pakete dionica i kontrolne pakete dionica i njihovu cijenu imajući u vidu sva prava i mogućnosti koja kontrolni paket dionica donosi njegovom imatelju u odnosu na manjinski paket. Jelsa d.d., društvo za čiji većinski paket dionica tuženik tvrdi da ne vrijedi ništa, istovremeno tvrdeći da ga je platio 61.185.580,00 kn i to „iz osobnih razloga“ posluje i ostvaruje prihode. Iz financijskih izvješća Jelse d.d. za 2019. vidljivo je da je društvo u toj godini (dakle prije razdoblja pandemije COVID-19) ostvarilo prihode u iznosu od 30.814.093,00 kn. Prema godišnjim financijskim izvješćima za 2021. ukupni konsolidirani poslovni prihodi Jelse d.d. iznosili su 21.687.000,00 kn. Prema tim izvješćima dugotrajna imovina knjižena je u ukupnom iznosu od 115.459.000,00 kn, a ukupna kratkotrajna imovina iznosila je 17.486.000,00 kn. Točno je da se nad imovinom Jelse d.d. vode ovršni postupci i da društvo ima značajna nepodmirena dugovanja, ali je točno i to da se radi o društvu koje generira određene prihode i upravlja imovinom turističke namjene. To znači da i bez upuštanja u procjenu vrijednosti većinskog paketa dionica Jelse d.d. u najmanju ruku može se očekivati interes tuženika da kupi predmetne dionice, kad su ga već jednom, prema njegovim vlastitim navodima, osobni razlozi ponukali da kupi tu imovinu i to za cijenu za koju on tvrdi da je iznosila 61.185.580,00 kn.

4. Tuženik osporava navode tužitelja da osim predmetnih dionica tužitelj nema nikakve druge imovine iz koje bi stečajni vjerovnici mogli namiriti svoje tražbine te navodi da tužitelj drži poslovni udjel u trgovačkom društvu ADRIATIQ ISLANDS GROUP YACHTING d.o.o., a koje trgovačko društvo drži poslovni udjel u društvu DANUVIUS MARINA d.o.o. kojem je u koncesiju na 34 godina dano čak 62.824 m² pomorskog dobra u Tribunju. Nadalje, društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP YACHTING d.o.o. u kojem tužitelj drži poslovni

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

udjel vlasnik je nekretnine upisane u zk.ul.br. 17313 k.o. Split (E-2). Radi se o stanu u zgradi koja se nalazi na vrlo atraktivnoj lokaciji, a nije za isključiti da je navedeno društvo vlasnik i drugih nekretnina.

5. U tijeku dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu te je ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), tužbeni zahtjev sud utvrdio osnovanim u cijelosti.
6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika - Ugovora o prodaji i prijenosu dionica trgovačkog društva Jelsa d.d. od 15. veljače 2021. kojim je tuženik stekao 6.118.558 redovnih dionica, svaka u nominalnom iznosu od 10,00 kn ukupnog nominalnog iznosa 61.185.580,00 kn, a što predstavlja 81,99% temeljnog kapitala društva Jelsa d.d. kao što proizlazi iz čl. 1. Ugovora.
7. Iz zaključka Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1534/2021 od 25. studenog 2021. (list 724 spisa) proizlazi da je stečajni sudac dao odobrenje stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe sukladno odredbi čl. 212. st. 1. SZ-a. Tužba je podnesena 25. studenog 2021., a stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je 16. kolovoza 2021., pa je tužba podnesena u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnog postupka sukladno odredbi čl. 212. st. 3. SZ-a.
8. Iz činjeničnih navoda stranaka i spisu priloženih isprava proizlazi da su Ugovor od 15. veljače 2021. stranke sklopile u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka 7. travnja 2021. i da su dionice preknjižene 24. veljače 2021.
9. Iz ispisa registra SKDD d.d. od 24. studenog 2021. (list 10-11 spisa), iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja (list 12-21 spisa) i izvotka iz sudskog registra za tuženika (list 22-30 spisa) proizlazi da je Tamas Vitezy imatelj 10.442.320 dionica odnosno 80% udjela u temeljnom kapitalu tužitelja, da je u vrijeme sklapanja Ugovora i prijenosa dionica bio predsjednik nadzornog odbora tužitelja te je istovremeno bio jedini direktor tuženika. Navedene činjenice tuženik nije niti osporio.
10. Iz čl. 2. Ugovora proizlazi da se tuženik obvezao platiti tužitelju kupoprodajnu cijenu u iznosu od 61.185.580,00 kn za prenesene dionice u roku od osam dana od dana potpisa Ugovora na način predviđen posebnim sporazumom između ugovornih strana. Iz činjeničnih navoda samog tuženika proizlazi da tuženik nije kupoprodajnu cijenu platio tužitelju u novcu već da su Sporazumom od 26. veljače 2021. tuženik i tužitelj prebili svoje međusobne tražbine do visine kupoprodajne cijene za dionice.
11. Iz Očevidnika o danima insolventnosti Financijske agencije od 4. svibnja 2021. i potvrde o neizvršenim osnovama za plaćanje od 22. srpnja 2021. proizlazi da su u vrijeme sklapanja Ugovora i prijenosa dionica na tuženika bankovni računi tužitelja bili blokirani u neprekidnom razdoblju od 226 dana odnosno od 8. prosinca 2020. dok iz rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

tužiteljem proizlazi da je tužitelj imao evidentirane obveze u Očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje u iznosu koji premašuje 515.000,00 kn. S obzirom da bankovni računi tužitelja u međuvremenu nisu odblokirani već je otvoren stečajni postupak ovaj sud zaključuje da tužitelj od tuženika nije primio nikakvu naknadu za prenesene dionice.

12. Iz navedenih isprava sud je utvrdio da je prijenos dionica izvršen u vrijeme kada je tužitelj bio u blokadi koja nije prestala, već je nad tužiteljem otvoren stečaj, a što je dokaz da nije bilo nikakvog priljeva novčanih sredstava na njegov račun, da su dionice otuđene u roku od posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem (prijedlog je podnesen 7. travnja 2021., a pravna radnja je poduzeta 15. veljače 2021.) što upućuje na kongruentno namirenje iz odredbe čl. 199. SZ-a, pa samim time i na pobožnost takvog raspolaganja, da je na dan otvaranja stečajnog postupka tužitelj imao neizvršene osnove za plaćanje u iznosu od preko 515.000,00 kn, da je tuženik u obavijesti HANFI-i od 8. ožujka 2021. (list 734-739 spisa) potvrdio da je prešao prag propisan odredbom čl. 482. Zakona o tržištu kapitala u društvu Jelsa d.d. na temelju Ugovora o prodaji i prijenosu dionica trgovačkog društva Jelsa d.d. od 15. veljače 2021., a što dokazuje da je Ugovor od strane tuženika konzumiran u cijelosti i da je tuženik stekao pravnu poziciju većinskog dioničara društva Jelsa d.d. na temelju Ugovora i na zaključak da tužitelj za prijenos dionica nije primio nikakvu naknadu. Iz priloženih isprava sud je također utvrdio da je u vrijeme poduzimanja pravne radnje, jedna te ista osoba, Tamas Vitezy, bila većinski vlasnik dionica tužitelja (80%) i da je ujedno bio i jedini zakonski zastupnik tuženika.
13. Dakle, na opisani način dužnik je prenio predmetne dionice na blisku osobu – pravnu osobu čiji je direktor osoba koja sudjeluje u kapitalu dužnika s 80%. Naime, direktor tuženika je znao ili morao znati da je tužitelj blokiran i da ne može ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, odnosno da se raspolaganje poduzima u vrijeme kada su ostvareni stečajni razlozi.
14. Uvidom u rješenje poslovni broj St-3683/2021 od 13. siječnja 2022. o utvrđenim i osporenim tražbinama (list 300-304 spisa), rješenje poslovni broj St-3683/2021 od 8. veljače 2022. (list 305-307 spisa), presudu zbog ogluhe poslovni broj P-214/2022 od 14. travnja 2022. s klauzulom pravomoćnosti (list 745-749 spisa) i zajedničkog podneska stranaka od 18. svibnja 2022. (jednog od vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku i ovdje tuženika) podnesenog u parničnom postupku poslovni broj P-772/2022 vođenom radi utvrđenja osporene tražbine kojim je tuženik priznao tužbeni zahtjev tužitelja, sud je jednostavnom matematičkom operacijom utvrdio da su u stečajnom postupku nad tužiteljem u ovom trenutku ukupno utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika 2. višeg isplatnog reda u iznosu od 71.483.513,10 kn.
15. Naime, iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama višeg isplatnog reda od 13. siječnja 2022., koje je ispravljeno rješenjem od 28. veljače 2022. razvidno je da tražbine za koje postoje ovršne isprave iznose ukupno 58.092.638,55 kn, a za koji iznos je tuženik kao osporavatelj prijavljenih tražbina trebao pokrenuti parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja, a što nije učinio, jer takvu činjenicu tijekom postupka nije iznio niti dokazao te nije osporio tužiteljeve

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

navode o tome da nije pokrenuo parnične postupke na koje je upućen rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama. U odnosu na tražbinu vjerovnika DANUVIUS MARINA d.o.o. u iznosu od 10.076.392,67 kn donesena je pravomoćna presuda zbog ogluhe u korist navedenog vjerovnika čime je i ta tražbina postala utvrđena. U odnosu na tražbinu koju je prijavio vjerovnik DURBAN d.o.o. u stečaju tuženik je u parnici vođenoj radi utvrđenja osporene tražbine priznao tužbeni zahtjev navedenog vjerovnika, čime je i ta tražbina utvrđena u iznosu od 3.314.481,88 kn.

16. Iz zapisnika o održanom ispitnom ročištu nad tužiteljem od 22. studenog 2021. (list 726-733 spisa) i izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 22. srpnja 2022. (list 754-758 spisa) sud je utvrdio da imovinu tužitelja čini 67.279 redovnih dionica izdavatelja Jelsa d.d. ukupne nominalne vrijednosti 672.790,00 kn, a što predstavlja 0,9016% temeljnog kapitala izdavatelja i koje stečajni dužnik ima ubilježene na računu nematerijalnih vrijednosnih papira broj 5795036 kod SKDD d.d. te da tužitelj druge imovine nema.
17. Sud je odbio prijedlog tuženika da se ovaj parnični postupak prekine do pravomoćnog okončanja stečajnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu nad tužiteljem i parničnim postupcima koji se vode pred ovim sudom pod poslovnim brojevima P-1275/22 i P-256/22 radi utvrđenja osporene tražbine ovdje tuženika i jednog od vjerovnika iz istog stečajnog postupka koji ne raspolaže ovršnom ispravom, jer ne postoje razlozi za prekid postupka. Tuženik smatra da će tek utvrđenjem spornih tražbina biti poznato koje će sve tražbine biti potrebno namiriti u stečajnom postupku i jer će se tek zaključenjem stečajnog postupka i provođenjem diobe moći utvrditi mogućnost namirenja vjerovnika. Međutim, prema ocjeni ovog suda po okončanju navedenih parničnih postupaka tražbine vjerovnika mogu biti utvrđene samo u višem iznosu nego što je to u ovom trenutku. Nadalje, tuženik u podnesku od 5. rujna 2022. navodi da tužitelj ima i drugu vrijednu imovinu kao i da tuženik ima podatke da tužitelj ima kamion – cisternu u svom vlasništvu. Međutim, tuženik ničim nije dokazao da tužitelj u svom vlasništvu ima i drugu, a kamoli vrijednu imovinu jer podatke o vlasništvu kamiona, nekretnina ili druge imovine nije niti dostavio, a iz samih navoda tuženika pa i priloženih zk izvadaka proizlazi da tužitelj nije vlasnik nekretnina na koje upire tuženik. Tuženik navodi da tužitelj drži poslovni udjel u trgovačkom društvu ADRIATIQ ISLANDS GROUP YACHTING d.o.o. koje drži poslovni udjel u društvu DANUVIUS MARINA d.o.o. kojem je u koncesiju na 34 godina dano 62.824 m² pomorskog dobra u Tribunju. Nadalje, navodi da je društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP YACHTING d.o.o. u kojem tužitelj ima poslovni udjel vlasnik nekretnine (stana) upisane u zk.ul.br. 17313 k.o. Split (E-2). Iz navedenog ne proizlazi da tužitelj ima drugu vrijednu imovine osim one koje je u izvješću naveo stečajni upravitelj, a kako tužitelj ne može dokazati negativnu činjenicu da drugu imovinu nema, teret dokaza u odnosu na navedenu spornu činjenicu bio je na tuženiku koji, osim iznošenja paušalnih navoda o tome, to ničime nije dokazao.
18. Sud je odbio prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza saslušanjem stečajnog upravitelja tužitelja na okolnost utvrđivanja postojanja imovine tužitelja koju je

tuženik naveo u podnesku od 5. rujna 2022. s obzirom da iz izvješća stečajnog upravitelja i zapisnika o održanom ispitnom ročištu jasno proizlazi da imovinu tužitelja čini 67.279 redovnih dionica izdavatelja Jelsa d.d. i da druge imovine nema, a iz samih navoda tuženika o navodnoj imovini jasno proizlazi da tužitelj nije vlasnik druge vrijedne imovine iz koje je moguće namiriti dosada utvrđenih 71.483.513,10 kn. Iz zk izvotka za nekretninu upisanu u zk.ul.br. 17313 k.o. Split (E-2) razvidno je da je vlasnik iste nije tužitelj nego ADRIATIQ ISLANDS GROUP YACHTING d.o.o. u kojem tužitelj ima poslovni udjel, da se radi o stanu od 44 m² i da je na nekretnini upisano založno pravo u iznosu od 164.913,55 kn.

19. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza financijskim vještačenjem na okolnost utvrđenja vrijednosti prenesenih dionica i prijedlog da sud izvrši uvid u predmetni stečajni spis i ovršni spis u postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-895/20 radi uvida u procjenu vrijednosti dionica Jelsa d.d. i ostvarenu kupoprodajnu cijenu za prodane dionice Jelse d.d. kao nevažan, jer svaka vrijednost koja uđe u stečajnu masu poboljšava mogućnost namirenja vjerovnika posebno imajući u vidu da prije namirenja vjerovnika treba namiriti troškove stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase. Iz Ugovora proizlazi da je tržišna vrijednost dionica u vrijeme njihova prijenosa bila 61.185.580,00 kn, jer su upravo tu cijenu stranke ugovorile u čl. 2. Ugovora. Nadalje, ukoliko je, kao što tuženik tvrdi, maksimalna vrijednost dionica 1,00 kn jednostavnom matematičkom operacijom može se doći do zaključka da bi njihovim vraćanjem u stečajnu masu, stečajna masa bila obogaćena za 6.118.558,00 kn, a time i veća mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Precizna tržišna vrijednost predmetnih dionica u vrijeme poduzimanja pravne radnje bila bi odlučna u situaciji da vraćanje dionica u stečajnu masu nije moguće, već samo njihov novčani ekvivalent kao i u situaciji da je tuženik platio ugovorenu cijenu dionica koja je manja od tržišne. Međutim, u situaciji u kojoj tuženik za otuđene dionice nije platio nikakav novčani iznos ne može se tvrditi da vraćanjem dionica u stečajnu masu ne postoji veća mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika nego da dionice ne budu vraćene. Tim više što je u Ugovoru, dakle u vrijeme poduzimanja pravne radnje, naznačeno da je njihova kupoprodajna cijena 61.185.580,00 kn pa sada tvrditi da dionice nisu vrijedile ništa, a istovremeno se tuženik protivi njihovom vraćanju je bespredmetno. Kolika je njihova prava tržišna vrijednost znat će se tek u trenutku njihove prodaje, ali svakako vraćanjem dionica u stečajnu masu postoji veća mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.
20. Tuženik tvrdi da je vrijednost dionica zanemariva iako istodobno tvrdi da ih je platio prijebojem u iznosu od 61.185.580,00 kn. Međutim, na okolnost postojanja tražbine tuženika prema tužitelju tuženik nije predložio nikakve dokaze. Tuženik je samo predložio prekid ovog parničnog postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi radi utvrđenja osnovanosti tražbine koju je tuženik prijavio u stečajni postupak, a koja je, prema navodima tuženika, preostala nakon što su stranke prebile svoje međusobne tražbine do visine kupoprodajne cijene dionica utvrđenih Ugovorom. Taj prijedlog sud nije prihvatio, između ostalog, jer tražbina koju je tuženik prijavio u stečajni postupak nije tražbina koja je bila predmet prijeboja

do visine kupoprodajne cijene dionica već tražbina koja je navodno preostala nakon prijeboja. Činjenica je da tužitelj nije od tuženika primio nikakvu naknadu u novcu za prijenos dionica jer su bankovni računi tužitelja u trenutku prijenosa dionica bili u blokadi, a u međuvremenu nisu bili odblokirani jer je u konačnici otvoren stečajni postupak nad tužiteljem.

21. Prema odredbi čl. 198. st. 1. SZ-a pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama toga Zakona.
22. Opće pretpostavke pobijanja iz čl. 198. SZ-a su otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, da je pravna radnja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka, da je pravna radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja određenih vjerovnika i da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u većoj mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.
23. Stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je 16. kolovoza 2021., a pravna radnja poduzeta je 15. veljače 2021., pa su prve dvije opće pretpostavke ispunjene.
24. Sklapanjem predmetnog Ugovora dužnik je otuđio dionice, a istovremeno nije stekao nikakav novčani iznos koji bi mogao služiti za namirenje tražbina stečajnih vjerovnika, jer tuženik nije platio cijenu u novcu, već su stranke kao način plaćanja ugovorile prijeboj, a pritom tuženik uopće nije dokazao postojanje svoje tražbine prema tužitelju. Uzimajući u obzir da stečajna masa nije dostatna za namirenje tražbina vjerovnika, jer tužitelj nema nikakve imovine značajne vrijednosti, a do sada su utvrđene tražbine u iznosu od 71.483.513,10 kn, to znači da je sklapanjem Ugovora došlo do oštećenja vjerovnika. Naime, da Ugovor nije sklopljen, tada bi predmetne dionice bile prodane u stečajnom postupku i iz dobivenog iznosa razmjerno bi se namirivale sve tražbine stečajnih vjerovnika prema pravilima SZ-a. Uzimajući u obzir da je zakonski zastupnik tuženika u vrijeme sklapanja Ugovora bio većinski vlasnik tužitelja odnosno imao je 80% udjela u temeljnom kapitalu tužitelja i bio je predsjednik nadzornog odbora tužitelja koji je imenovao direktora tužitelja s kojim je sklopio Ugovor, zbog čega mu je nedvojbeno bila poznata financijska situacija tužitelja, jasno je kako su stranke sklopile taj Ugovor upravo kako bi oštetile stečajne vjerovnike. Sve da je tuženik i dokazao postojanje svoje tražbine prema tužitelju koju je navodno prebio sa tužiteljevom tražbinom po osnovi kupoprodajne cijene za dionice, bez sklapanja pobijanog Ugovora tuženik svoju tražbinu ne bi namirio u cijelosti već bi se iz vrijednosti dionica namirivao zajedno sa svim ostalim tražbinama stečajnih vjerovnika. Time je došlo kako do oštećenja stečajnih vjerovnika, tako i do pogodovanja tuženika kao jednog od vjerovnika. Da je tuženik ugovorenu cijenu platio u novčanom obliku tada ne bi došlo do oštećenja vjerovnika jer bi taj novčani iznos služio za namirenje vjerovnika. Međutim, stranke su sklopile Ugovor na način da se cijena podmiri u cijelosti prijebojem kao što je predviđeno posebnim Sporazumom u uvjetima kada neposredno

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

predstoji otvaranje stečajnog postupka te je na taj način sklapanjem Ugovora onemogućeno da se iz vrijednosti dionica namiruju sve tražbine stečajnih vjerovnika, a ne samo tražbina tuženika.

25. Stoga su ispunjene i druge dvije opće pretpostavke iz čl. 198. SZ-a, odnosno da je pravna radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja određenih vjerovnika i da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u većoj mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika budući da će u slučaju vraćanja dionica u stečajnu masu novčani iznos ostvaren njihovom prodajom moći biti iskorišten za razmjerno namirenje tražbina svih vjerovnika.
26. Prema odredbi čl. 199. st. 1. SZ-a pravna radnja poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegova prava (kongruentno namirenje) može se pobijati ako je u vrijeme kad je poduzeta dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je vjerovnik u to vrijeme znao za tu nesposobnost.
27. Prema odredbi čl. 199. st. 4. SZ-a za osobu koja je s dužnikom bila bliska u vrijeme poduzimanja radnje pretpostavlja se da je znala za nesposobnost za plaćanje ili prijedlog za otvaranje postupka.
28. Prema odredbi čl. 207. st. 2. toč. 1. SZ-a bliskim osobama dužnika pravne osobe smatraju se članovi upravnih i nadzornih tijela, osobno odgovorni članovi dužnika i osobe koje u kapitalu dužnika sudjeluju s više od jedne četvrtine.
29. Ugovor je sklopljen i dionice su otuđene u roku od posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a zakonski zastupnik tuženika Tamas Vitezy bio je ujedno i većinski vlasnik tužitelja koji je imao 80% udjela u temeljnom kapitalu tužitelja i predsjednik nadzornog odbora tužitelja, pa se isti smatra bliskom osobom tužitelja u smislu odredbe čl. 207. st. 2. SZ-a i za koju se pretpostavlja da je znala za dužnikovu nesposobnost za plaćanje. Dakle, zakonskom zastupniku tuženika morala je biti poznata financijska situacija tužitelja, opseg dugova koje ima prema vjerovnicima kao i imovina koju ima u vlasništvu i koja će ući u stečajnu masu. Da tužitelj ima značajne obveze po predstečajnoj nagodbi sklopljenoj 25. ožujka 2019. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-2431/18 (list 927-941 spisa) zakonski zastupnik tuženika koji je ujedno bio predsjednik nadzornog odbora tužitelja i njegov većinski vlasnik morao je znati, ali je sklopio Ugovor sa dužnikom na način da tuženik ne plati kupoprodajnu cijenu u novcu.
30. Slijedom navedenog, ispunjenja je i posebna pretpostavka iz čl. 199. st. 1. SZ-a.
31. Prema odredbi čl. 212. st. 7. SZ-a ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijena pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje, pa je odlučeno kao u toč. I., I.I i III. izreke presude.

32. Odluka o troškovima postupka iz toč. IV izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: OT) i to: za sastavljanje tužbe u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 7/1 OT), za sastavljanje podneska od 1. kolovoza 2022. u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za sastavljanje podnesaka od 19. siječnja 2022., 3. veljače 2022. i 26. svibnja 2022., svaki u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8/3 OT), za zastupanje na ročištima 12. srpnja 2022. i 13. rujna 2022., svako u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT), sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 100.375,00 kn, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn i na presudu u iznosu od 2.500,00 kn. Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 506.875,00 kn. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 5. svibnja 2022. u iznosu od 500,00 kn jer isti nije bio potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 13. listopada 2022.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

Dokument je elektronički potpisan:
JASMINKA GADŽA

Vrijeme potpisivanja:
13-10-2022
14:03:41

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=GADŽA
G=JASMINKA
CN=JASMINKA GADŽA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450